

Şoarecele de oraş și şoarecele de țară

La Fontaine

Şoarecele de oraş,
Într-o zi a invitat,
Cam pompos şi cam trufaş,
Pe un şoarece de sat.

Pregătise-n mare zor
Un dejun din pitulici.
Iată-i pe-un turcesc covor,
Ospătând ca doi amici.

Ce festin! Ce minunat!
Dar când masa era-n toi,
Cineva le-a tulburat
Liniştea la amândoi.

Auzind la uşă paşi,
O zbughi, înfricoşat,
Şoarecele de oraş;
După el - şi cel din sat.

Zgomotu-ncetând, revin
Şoareci tot unde-au fost.
Zise gazda: - Un festin
Cu friptură are rost!

- Gata! rusticul grăi.
Astfel de ospăt măreţ,
Când la mine vei veni,
Ai să vezi că n-are preţ:

Când mănânc - nici chiu, nici vai!,
Singur eu îmi sunt stăpân.
Ce placere poți să ai,
Stând mereu cu frica-n sân!